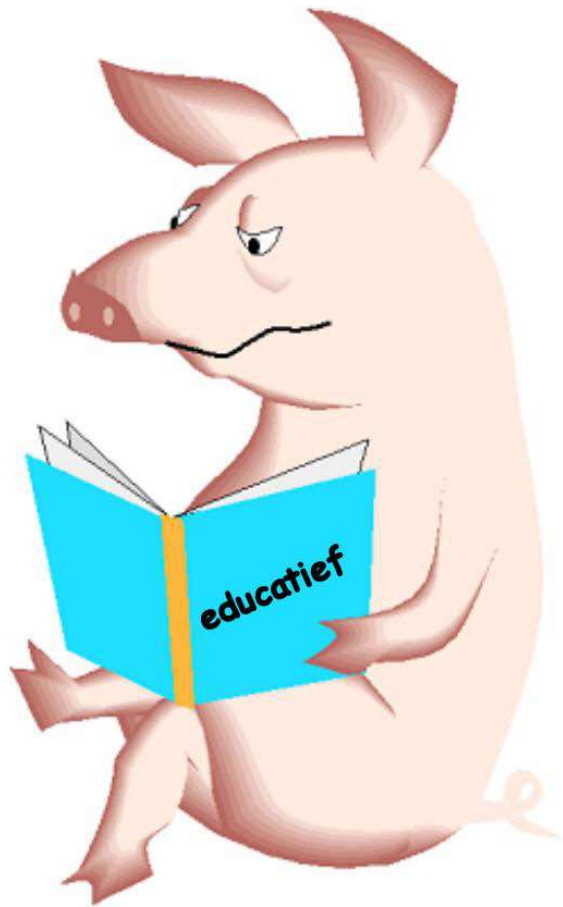

De Dierensneller

Tine Sipsma

Tot voor kort leefden we in het tijdperk van de dierensneller. Veel mensen hakten bepaalde soorten dieren de kop af of doorboorden ze met een mes, om ze daarna op te eten. Er is zelfs een periode geweest, dat men zijn eigen soortgenoten de kop afhakte en opat. Deze mensen werden koppensnellers genoemd. Later lieten de meeste mensen het vermoorden van vee liever aan anderen over. Men noemde ze slachters.

Veel boeren verzorgden liefdevol hun vee met maar één doel, namelijk om ze zo snel mogelijk vet te mesten en dan naar de slachtbank te brengen. Complete gebouwen werden opgericht waar de dieren naar toegebracht konden worden, om ze daar ter plekke om zeep te helpen. Daarna werd het vlees in stukjes naar de winkel

gebracht. Hoewel kleine dieren zoals kippen, kalkoenen en konijnen ook wel compleet werden aangeboden.

Eerst werden er de ingewanden uitgepulkt, zoals levertjes en niertjes, die werden dan weer apart aangeboden en soms ook in een plastic zakje weer in de kont van de kip teruggestopt.

Die kon je dan apart bereiden, waarvan de niertjes vaak nog stevig naar de urine stonken.

De stukken vlees werden rauw in de vriezer of koelkast bewaard. Soms drupte er bloed uit het vlees op andere producten, die in de koelkast lagen. Men kon hierdoor de meest enge ziektes krijgen, zoals een salmonella besmetting.

Meestal werd het vlees in een braadpan dichtgeschroeid, maar er werden ook wel hele kippen in een grote soeppan gedaan of complete schapen aan een draaispit gestoken. Het laatste gebeurde uiteraard buiten. Men ging hier dan gezellig met zijn allen omheen zitten tot het beestje lekker gaar was. Daarna werd het schaap vrolijk tot op het bot afgekloven en met de nodige drank weggespoeld.

Aangezien veel mensen in die periode een hoge concentratie van hebzucht in hun bloed hadden, kwamen ze op het idee om steeds meer kippen en ander vee op hetzelfde stukje grond te zetten en zo snel mogelijk vet te mesten. Elk dier had dan zijn leven lang op een paar cm² of m² , afhankelijk van het soort dier, doorgebracht.

*mmm. het lijkt
niet op een koe,
maar het ruikt
wel als een koe!*

Het klinkt
vreemd, maar
toch hielden de
mensen toen
ook al van
dieren.

(folder Vroom & Dreesman)

Zo hielden ze bijvoorbeeld in huis honden, katten, cavia's of hamsters. Voor kinderen was dit zeer verwarrend, want als ze thuis de hond of de kat wilden plagen, dan zeiden de ouders, dat je dieren niet mag plagen of pijn doen, maar als ze 's avonds hun stukje kip niet wilden opeten, dan werden deze zelfde ouders erg kwaad.

Veel mensen hielden zelf kippen en de kinderen mochten ze dan voeren en de eitjes uit het hok halen. Dezelfde kippen werden een paar jaar later door de vader zelf geslacht door de kop er af te hakken, wat niet altijd meteen lukte, waardoor de kip nog even zonder kop rondliep.

's Avonds werd de kip – op de kop na – op tafel gezet, waarna men elkaar smakelijk eten toewenste.

(eigen foto)

Als dier was je overlevingskans zeer afhankelijk van het land . Was je een varken en woonde je in Turkije, dan zat je goed, want de Turken mochten geen varkensvlees eten.

Dit had met het geloof te maken. Het geloof bestond uit een aantal instellingen, die over de hele wereld verschillend waren.

Toch beweerden ze allemaal in God, de Almachtige te geloven , maar die had toentertijd blijkbaar tegen iedereen iets anders verteld.

(De Telegraaf, TV weekeinde 5 nr.48)

Een ultra-orthodoxe jood zwaait een haan boven zijn hoofd, terwijl hij de rite van 'Kaparot' uitvoert.

Hiermee kan hij zijn zonden overdragen op de haan.

Maar begaat hij hiermee nu niet weer opnieuw een zonde ten opzichte van de haan?

Ook voor de mens gold, net als bij de dieren, dat je manier van leven en je overlevingskansen afhankelijk waren van het land waarin je woonde. Zo kon je de pech hebben, dat je in een land geboren was, waar altijd armoede of de meest enge ziektes heerste. Je kan het je waarschijnlijk niet voorstellen, maar veel ziektes werden veroorzaakt, doordat er geen drinkwater aanwezig was. Maar aangezien men niet zonder water kan, dronken velen besmet water uit rivieren of sloten.

Hiervan kon je vreselijke diarree krijgen, maar je hoefde niet hard naar het toilet te hollen, want die waren er meestal niet. Zoals je weet bestaat diarree uit dunne ontlasting, dit betekent, dat als die diarree lang aanhoudt, dan je dan veel vocht verliest, hierdoor kon je uitdrogen en

dan kon je zelfs doodgaan, wat ook heel veel gebeurde. Want ook al zien we er wel lekker stevig uit, toch bestaan we voor wel de helft uit water.

Honufa is 20 jaar oud en heeft een paar weken geleden haar enige kind, een zoontje

van twee, verloren.

Zoals zovelen....in een smerige, met vliegen, plastic zakken, menselijke uitwerpselen en andere vuilnis bezaaide sloppenwijk in Dhaka (Bangladesh), werd het kind geveld door diarree.

Elke dag sterven op deze wereld zo'n 6000 kinderen als gevolg van besmet water ofwel door barre sanitaire omstandigheden...

(De Telegraaf 26-3-02 door Rob Sloot)

Wat jij je waarschijnlijk wel voor kunt stellen is, dat er mensen waren, die probeerden naar een ander land te vluchten, met het idee het daar beter te krijgen, want slechter kon niet. Ze moesten dan vaak allerlei familieleden achterlaten, wat hun weer erg verdrietig maakte. En in het land, waarnaar ze gevlucht waren, werden ze door de meeste mensen ook niet erg aardig behandeld.

Wat heel vreemd was, was dat er ook mensen vluchtten, die het best wel goed hadden, maar die door de regering van hun land bedreigd werden, omdat ze andere gedachtes

hadden. Deze mensen noemde men politieke vluchtelingen.

Heel vaak had dat met het geloof te maken. Zo mochten mensen met een bepaald geloof rustig hun medemensen, die andere gedachtes hadden, vermoorden. Zelf zouden ze dan in de hemel komen, terwijl iedereen, die anders dacht in een hel terecht zou komen, waar ze eeuwig zouden branden.

Burgemeester Roberto Manenti uit de Noord-Italiaanse plaats Rovato heeft gisteren via een verordening bepaald, *dat mensen die niet rooms-katholiek zijn, minstens vijftien meter van de kerk verwijderd moeten blijven.*

“De christelijke waarden moeten gevrijwaard blijven van besmetting met andere

religies”...

(De Telegraaf correspondent, 24-11-2000)

“Vlak langs de kerk rijden auto’s. Moeten we de bestuurders aanhouden en vragen of ze hun doopakte bij zich hebben?”

Veel gelovige mensen vonden dat het lijden bij het leven hoorde. Er werd dan gezegd, het is Gods of Allah’s wil. Zeer strenge gelovigen vonden zelfs, dat zij zich niet mocht laten inenten. Hierdoor konden ze vreselijke ziektes krijgen of zelfs doodgaan.

Maar het meest erge hiervan was, dat de ouders ook voor hun kinderen beslisten, die dan voor hun leven gehandicapt konden blijven. Omdat deze ziektes vaak besmettelijk waren, brachten ze ook anderen, die er niet zo over dachten in gevaar.

(De Telegraaf door Maarten van Aalderen)

Paus lijdt pijn, maar ‘maakt het uitstekend’

door Maarten van Aalderen

ROME, donderdag
Als we de diplomatieke woordvoerder van het Vaticaan, Joaquin Navarro Valls, moeten geloven, gaat het uitstekend met de paus. Bezorgde berichten worden binnen het Vaticaan, dat wegens haar hiërarchie en geslotenheid wel eens met het Kremlin is vergeleken, altijd naar het rijk der fabelen verwezen.

Ondanks de heftige pijn aan zijn rechterknie (ontkend wordt dat de paus een knieoperatie moet ondergaan); ondanks het feit dat de rolstoel al klaarstaat (er is meegedeeld dat de paus er geen gebruik van zal maken); ondanks tekenen dat hij steeds vaker concentratieproblemen heeft en verwarder wordt (de paus is geestelijk uitstekend in orde, wordt gezegd), is gisteren aangekondigd dat paus Johannes Paulus II van 22 tot 26 mei een reis naar Azerbeidzjan en Bulgarije zal maken.

De afgelopen paasdagen zijn een pijnlijke krachtmeting voor de kerkvorst geweest. De rite van de voetwassing, het dragen van het kruis en de mis op palzondag kon hij niet voor zijn rekening nemen.

De paus heeft de ziekte van Parkinson en artrose. De kerkvorst heeft verschillende operaties ondergaan en de moordaanval in 1981 door de Turkse Grietze Wolf Ali Agca niet ongeschonden doorkaan.

Maar na de wonderlijke overleving van de moordaanval is de paus er meer dan ooit van overtuigd geraakt dat hij door ingreep van hoger af de aanval heeft overleefd.

Hierbij speelt het derde geheim van Fatima een grote rol. Dit pas in mei 2000 geopenbaarde geheim, dat volgens het geloof in 1917 door de Heilige Maagd Maria aan drie herderskinderen uit het Portugese plaatsje Fatima werd bekendgemaakt, ging om het lot van het rooms-katholieke geloof in

• Paus Johannes Paulus II

de 20e eeuw, de vervolging van de gelovigen en de schoten op een in het wit geklede bis-

schop. De paus, een devote Maria-veroerder hij uitstekend, heeft dit geheim altijd op zijn overleving betrokken.

Tot de dood

De bijna 82-jarige kerkvorst meent dat hij, in navolging van Christus, het lijden niet uit de weg moet gaan.

„Hij denkt niet aan aftreden. Ondanks alles is de paus van plan om zijn taak te vervullen”, aldus de dominicaanse theoloog George Cottier, die de paus vaak persoonlijk bijstaat.

In het geval dat de ziekte van de kerkvorst zijn hersenen zou aantasten, ligt er volgens geruchten een ontslagbrief klaar.

De bijna 82 jarige kerkvorst meent dat hij, in navolging van Christus, het lijden niet uit de weg moet gaan.

Gelovige mensen met een bepaalde functie mochten zich graag verkleden als een soort sinterklaas.

Doordat de meeste mensen toen gelovig waren en dus vonden dat ze het lijden moesten accepteren, moesten zelfs hele oude en ernstig zieke mensen soms jaren in een stoel blijven zitten of in bed blijven liggen, tot de dood zou komen.

Vaak konden de oudjes hun urine of ontlasting niet meer ophouden. Ze kregen dan, net als bij een baby, weer een luier om voor de ontlasting en een slangetje met een zakje eraan om de urine op te vangen. Dit heet een katheter.

Veel van deze oudjes hadden ook niet meer de stof van het denkvermogen en de herinnering. Ze konden dan de hele dag lopen zoeken om een hondje, die al jaren dood was of ze gingen aan de wandel en konden dan de weg niet meer terug vinden.

Het kwam ook voor, dat deze mensen hun eigen man, vrouw of kind niet meer herkende. Als hun man dan op visite kwam, kon het gebeuren, dat hij door zijn eigen vrouw begroet werd, met: "Dag meneer, wat komt u doen?" Het verdriet voor deze familieleden was dan natuurlijk heel groot. Het waren meestal ondragelijke tijden voor iedereen.

Dit kon soms jaren duren en vaak wilden deze mensen eigenlijk niet meer leven, maar de wet van de Euthanasie was nog niet helemaal rond. Dat wil zeggen, dat je dan in overleg zelf kan beslissen over leven of dood. Alleen bij zeer grote uitzonderingen mocht er via de Euthanasie een eind aan lijden gemaakt worden. Al wilde je niet meer, je moest toch maar doorgaan.

Een ander bepaalde voor jou of jouw leven nog dragelijk was. Een kleine groep mensen vond dit toch erg raar.

Er waren dan ook mensen, die op de meest vreselijke manieren hun leven probeerde te beëindigen. Zo had je mensen, die uit radeloosheid voor het gasfornuis gingen liggen, zichzelf met behulp van een touw ophingen, voor de trein sprongen of van een gebouw naar beneden sprongen. Ook werden er polsen doorgesneden of een overdosis aan medicijnen of drugs ingenomen. Zonder in detail te gaan, kan jij je deze vreselijke taferelen wel voorstellen. De familieleden, vrienden en kennissen van deze mensen moesten hierna nog maar proberen iets van hun leven te maken, maar vaak waren de beelden, die gezien hadden te erg en het verdriet te groot.

Wat wel heel vreemd was, was dat als iemand op zéér hoge leeftijd op een normale manier overleed, dat men dan óók diep geschokt of zeer verdrietig was, terwijl toch iedereen wist, dat het leven eens ophoudt.

(De Telegraaf 2-4-2002 door Willem Kool)
Heel Groot-Brittannië is *in diepe rouw*

gedompeld na het overlijden van de 'populairste oma' van het land. De koningin-moeder Elizabeth die zaterdag *in haar slaap op 101-jarige leeftijd overleed.....*

101 jaar worden en dan rustig in je middagslaapje inslapen. Is dat een reden om een land in diepe rouw te dompelen?

Uit een rouwadvertentie:

Tot onze grote droefheid is zaterdagavond
zacht en kalm overleden onze allerliefste
moeder, grootmoeder en overgrootmoeder

Johanna Veen-Janssen

Leeuwarden
31-01-1901

Groningen
4-08-2000

Mag je niet dankbaar zijn, dat
iemand 99 jaar is geworden en dan
ook nog zacht en kalm overlijdt?

Wij zijn **diep geschokt** door het plotseling
overlijden van onze broer op de leeftijd
van **96 jaar**.

Pieter van Buuren

Amsterdam
3-02-1906

Amsterdam
09-04-2002

Is de kans niet erg groot, dat iemand
op zo'n hoge leeftijd doodgaat? En
dat het dan plotseling gaat, mag je
toch ook dankbaar voor zijn? Of
hadden ze hem liever nog een tijd
willen laten lijden, zodat ze aan het
idee, dat hij dood zou gaan, hadden
kunnen wennen?

De mens was bang voor zijn eigen soort.

Naast de dierensnellers bestonden er ook nog dieven. Dat waren mensen, die als ze de kans schoon zagen je huis binnenstapte om iets van je bezittingen mee te nemen. Sommigen waren zo brutaal, die kwamen zelfs je spullen weg halen, terwijl je lekker lag te slapen. Je kon dan maar beter niet wakker worden, want er bestond dan altijd het gevaar, dat je zelf aangevallen zou worden en als zo'n dief in paniek raakte, dan kon hij je zelfs vermoorden.

Je begrijpt dat de mensen steeds banger werden en men moest zijn huis en bezittingen steeds beter gaan beveiligen, door allerlei sloten aan te brengen. Niet alleen in de huizen,

maar ook in de winkels kwamen deze dieven en ze gingen er ook rustig met je fiets of auto vandoor.

Sommigen hadden wel 3 sloten op hun fiets.

(folder Halfords)

Het waren vreselijke tijden, want niemand voelde zich meer veilig.

Deze dieven werkten meestal niet. Doordat ze zoveel stalen werd alles duurder en moesten de eerlijke mensen steeds meer geld uit geven

voor hetzelfde product en er dus harder voor werken.

Men werd steeds slimmer in het bedenken van beveiligingen, maar de dieven steeds slimmer in het openbreken. Het was vechten tegen de bierkaai. Er liepen zelfs mensen op straat in een speciaal uniform, de zogeheten politie, om verdacht uitziende personen in de gaten te houden. Gelukkig zijn deze mensen nu niet meer nodig.

Er waren zelfs mensen, die bang waren voor eigen familieleden. Die hadden bijvoorbeeld een zoon of dochter, die verslaafd was aan de drank of de drugs. Dat wil zeggen, dat ze een onbedwingbare behoefte hadden om drank of een bepaald middel tot zich te nemen, dat zeer veel geld kostte.

Hierdoor raakten ze snel hun centjes kwijt. Daarna werden de ouders vaak onder druk gezet om hun steeds veel geld te geven.

Dit kon zo ver gaan, dat het leven van de ouders hierdoor veranderde in een hel. Op een gegeven moment kon de zoon of dochter niet meer zonder dat middel. Dat wil zeggen, dat als ze dat middel niet meer namen, ze vaak veel pijn kregen in hun lichaam en werden daarbij dan vaak agressief. Hierdoor werd het erg moeilijk voor de ouders om geld te weigeren.

De verslavingen traden op, doordat bepaalde mensen de stof van het verlangen naar eenheid in hoge concentratie in hun bloed hadden. Ze misten van nature het gevoel van één zijn met de natuur.

Dit konden ze dan tijdelijk ervaren, maar zodra het uitgewerkt was, werd het leven steeds zwaarder en de behoefte om dan weer drank of drugs te nemen werd steeds groter en vaker, omdat de pijn steeds erger werd. Men noemde dit ontwenningsverschijnselen. Misschien heb je wel eens een goede griep gehad, daar kan je het een heel klein beetje mee vergelijken, maar dan kon het wel tien keer zo erg zijn. Zo kon het gepaard gaan met vreselijke krampen en kotspartijen.

*Criminele drugsverslaafden plegen aan de lopende band winkeldiefstallen, stelen fietsen, kraken auto's en beroven mensen, louter en alleen om in hun verslaving te voorzien. **Justitie becijfert dat junkies in de grote steden per jaar 700.000 delicten voor hun rekening nemen.***

(De Telegraaf, 30-3-2002 door Cees Koring en Jolande Westdorp)

Sommige van deze mensen probeerden ook anderen verslaafd te maken door die spullen te verkopen en hieraan geld te verdienen. Dat kon heel gemeen gaan,

door ze het de eerste keren gratis aan te bieden en als je dan niet meer zonder kon, moest je er heel veel geld voor betalen.

Je had zelfs mensen, die zelf helemaal niet verslaafd waren, maar deze spullen verkochten enkel en alleen voor het geld. Dat waren mensen met een zeer hoog gehalte van de stoffen hebzucht en oneerlijkheid in het bloed.

Men noemde ze drugsdealers. Ze verdienden daar vaak hele grote bedragen mee. En men aarzelde niet om elkaar een kopje kleiner te maken bij een zogenaamde deal.

Tegenstrijdigheden namen toe.

Dat de mensen nerveus werden, was eigenlijk geen wonder, want er waren toen heel veel dingen in de wereld, die zeer tegenstrijdig waren met elkaar.

Zo gingen de mensen bijvoorbeeld steeds meer eten, terwijl men wel vond, dat je er heel slank uit moest zien. Maar de stof van beheersing was lang niet bij iedereen aanwezig, dus gaf men veel geld uit om zich helemaal lekker vol te eten en daarna gaf men weer geld uit aan allerlei middeltjes om het extra gewicht kwijt te raken. Dit hield in, dat men meer moest werken, omdat men op deze manier extra geld nodig had.

Dit was wel de meest vreemde manier om af te vallen.

(ADVERTENTIE)

B.I.B. Maagballon

gevuld met 500 tot 700cc water

Tamara Helbers, 32 jaar, is 33 kilo afgevallen
w.theibers@freeler.nl
(0118) 479897

Brigitta Visser, 40 jaar, is 30 kilo afgevallen
(010) 473 92 23

Bert, 43 jaar, is 34 kilo afgevallen met de B.I.B. Maagballon. 'Ik laat nu de Maagband plaatsen, omdat ik nooit meer dik wil worden'. info@bevako.nl

- Voor minimaal 3 kilo gewichtsverlies p.w.
- Vanaf 20 kilo overgewicht
- Geen operatie
- Normale voeding
- Plaatsing mogelijk binnen 2 weken
- Chirurg bepaalt of de B.I.B. maagballon wordt geplaatst

Brigitta Visser geeft op 9 januari 19.00 uur een lezing bij Body Services met als thema: "Hoe bereik je je doel".

€ 46,- P.M.

MET EASY PAY REGELING

Een ballon met water in je maag laten plaatsen, waardoor je maar een klein gedeelte van je maag overhield.

En dit terwijl de

maag vanzelf kleiner wordt, zodra je niet meer dan een bepaalde hoeveelheid eet.

(advertentie in Privé van 26-1-2002)

Een andere tegenstrijdigheid was, dat vrijwel iedereen het liefst zo oud mogelijk wilde worden, maar er niet zo uit wilde zien. Dus werd er heel veel geld uitgegeven aan allerlei middeltjes om er beter uit te zien. De groep mensen, die vrijwillig tegen zeer hoge bedragen zelfs hun lichaam of gezicht lieten opereren, werd steeds groter.

(Advertentie in Privé van 29-12-2001)

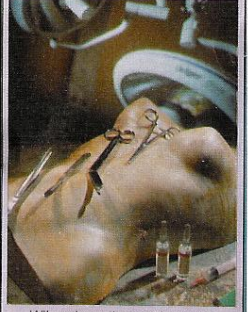
Er werd vet uit buiken en op andere plekken weggezogen, neuzen werden verkleind en lippen (zelfs schaamlippen) werden vergroot.

BEAUTYFULL PEOPLE

Kliniek voor Esthetische Plastische Chirurgie

o.a.:

- Liposculpture
- Borstvergroting
- Ooglidcorrectie
- Hals-face lift

Wij werken alleen met erkende plastisch chirurgen.

Mogelijkheid voor gespreide betaling.

Op de raarste plekken werd gesneden of stoffen in het lichaam gespoten om er maar beter uit te zien.

Ook waren er vrouwen, die een stuk uit hun borsten lieten snijden, omdat ze te groot waren, of nep spul in hun eigen borsten lieten stoppen, omdat ze te klein waren.

Vrouwen in de leeftijd van 40 of 50 jaar lieten hun gezicht aan de zijanten opensnijden om zo het vel van het gezicht strakker te laten trekken. Dit noemde men een face-lift. Het gebeurde wel eens, dat het vel te strak was getrokken, dan kon die vrouw alleen nog maar met een klein pruimenmondje praten en lachen.

Terwijl een noodzakelijke operatie, die voor de gezondheid van belang was, als heel erg werd ervaren.

Want kreeg men een ziekte, dan werd er meestal gezegd:

“Waarom moet mij dat overkomen?”

Blijkbaar vonden ze het niet erg, als het een ander betrof. Ze schrokken altijd erg als hun familie of zichzelf iets overkwam, want ook al vernamen ze de hele dag via radio, krant en later ook via televisie de meest vreselijke rampen en ziektes, toch hadden de meeste mensen het gevoel dat het alleen maar anderen konden treffen.

Maar wie die anderen waren, vroegen ze zich blijkbaar niet af. De stof van het bewustzijn, waardoor men op de gedachte zou kunnen komen, dat die anderen ook dachten dat het anderen waren, was nog niet sterk aanwezig. Ondanks dat er heel veel gestudeerd werd, begreep men soms de meest eenvoudige dingen niet meer. Zo

wilde zowel de man als de vrouw blijven werken als ze samen gingen wonen, maar vaak wilden ze ook graag kinderen. Deze werden dan overdag ergens ondergebracht of er kwam een oppas thuis, waar veel geld voor betaald moest worden. Als men bijvoorbeeld 2 kinderen had, dan ging hier al gauw het halve salaris van één persoon aan op.

Soms hadden deze kinderen wel in één week vier mensen, die hun opvoedden. Bijvoorbeeld 2 dagen in de crèche, 1 dag bij oma , 1 dag bleef moeder en 1 dag bleef vader thuis. Gevoelige kinderen konden hier erg nerveus van worden, want ze zeiden allemaal op een ander moment, dat iets niet mocht of niet goed was. Aangezien er niet veel tijd over was, werd er ook veel geld besteed aan

hulpjes in de huishouding en dure maaltijden. Het liefst gingen ze allebei met een auto naar het werk, dus waren er vaak 2 auto's nodig.

Al met al was zo ongeveer al het geld van wat bijvoorbeeld de moeder had verdiend, alweer verdwenen, terwijl ze van de kinderen, die ze zo dolgraag wilden hebben vaak het eerste lachje, loopje of woordje gemist hadden.

Velen zeiden dan later: ik heb eigenlijk niet het gevoel dat ik echt leef, ik denk dat ik het maar eens heel anders ga doen.

En dat hebben ze gedaan.....
waardoor wij nu in **2015** zo lekker relaxed leven ! Of nog steeds niet?
